

РЕЗУЛТАТИ ОТ РЕШАВАНЕТО НА МОДЕЛ (1.2)

Таблица 1

Параметър	Стойност	Стандартна грешка	t-отношение	Ниво на значимост
μ	0.1218	0.0528	2.3051	
β	0.0034	0.0020	1.6735	0.0236
θ	-0.0545	0.0293	-1.8574	0.0979
c_1	0.3560	0.1058	3.3661	0.0667
c_2	0.0668	0.1124	0.5946	0.0011
c_3	-0.0109	0.1120	-0.0973	0.5537
c_4	0.0920	0.1118	0.8229	0.9227
c_5	0.0779	0.1123	0.6943	0.4129
c_6	0.0777	0.1125	0.6902	0.4894
c_7	0.1079	0.1128	0.9567	0.4919
c_8	0.0424	0.1135	0.3736	0.3414
c_9	0.0164	0.1135	0.1443	0.7096
c_{10}	-0.0243	0.1131	-0.2147	0.8856
c_{11}	0.0179	0.1132	0.1581	0.8305
c_{12}	0.0042	0.1094	0.0388	0.8748
				0.9691

Единственият значим лаг е първият, което дава основание да се елиминират последователно всички останали (използвана е стъпкова процедура), за да се достигне до модела:

$$\Delta p_t = 0,0910 + 0,0013 \cdot t - 0,0240 \cdot p_{t-1} + 0,4037 \cdot \Delta p_{t-1} \quad (1.4)$$

(0,0436) (0,0013) (0,0189) (0,0893)

В скобите са посочени стандартните грешки. Автокорелацията не е статистически значима ($BL = 0.101$).

Проверката на хипотезата за интегрираност става на основата на величината τ_β , която дава стойност:

$$\tau_\beta = \frac{\hat{\theta}}{SE(\hat{\theta})} = \frac{-0,0240}{0,0189} = -1,2699 \quad (1.5)$$

Величината не е статистически значима, тъй като критичните стойности при 1%, 5% и 10% риск от грешка са -4.073, -3.464 и -3.162¹. Следователно хипотезата за интегрираност от първи порядък не може да бъде отхвърлена дори и при 10% риск от грешка.

¹ Критичните стойности са по Патерсън (Patterson, 2000), освен ако не е указано изрично друго.